

Κι εγώ π' αγάπησα τόσο τη θάλασσα
Κι εγώ π' αγάπησα τα πλοία που σφυρίζουνε στη
βραδινή ομίχλη
Κι εγώ που ήμουνά πάντα ένα μαντίλι στο ψηλότερο
κατάρτι
Κι εγώ π' αγκάλιασα το καθετί που πέρασε μπροστά μου
Αυτήν που ζητούσα δεν την συνάντησα ούτε στα
πιο μεθυσμένα μου όνειρα.

Μανόλης Αναγνωστάκης